

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 08/11/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 247

HÌNH TƯỢNG PHẬT LÀ BIỂU PHÁP

Tượng Phật giúp chúng ta gợi nhớ Phật tánh ở trong chính mình. Chúng ta nhìn thấy tượng Phật thì phải nhớ đến tâm của Phật, nguyện của Phật, hạnh của Phật, đề khởi được tự tánh Phật. Phần nhiều người học Phật nhìn thấy tượng Phật thì cầu xin để được ban phước.

Hòa Thượng thường dạy chúng ta, khi nhìn thấy tượng Phật Thích Ca Mâu Ni thì phải xem như đó là hóa thân của Phật Thích Ca, nhìn thấy tượng Phật A Di Đà thì phải xem như đó là hóa thân của Phật A Di Đà. Nếu Phật ở ngay trước mặt chúng ta thì tâm cảnh của chúng ta sẽ hoàn toàn khác. Khi chúng ta lạy Phật, chúng ta chỉ xem đó là tượng Phật, không phải là hóa thân của Phật nên chúng ta rất khó đề khởi tâm thành kính. Chúng ta không đề khởi được tâm thành kính vì nhiều đời, nhiều kiếp chúng ta đã có tâm ngạo mạn, trong đời hiện tại, chúng ta cũng cho rằng người khác không bằng mình.

Hôm qua, có một người gửi Email cho tôi, người đó nói rằng, ngày trước họ ở gần Thầy của họ nhưng họ không nghe lời Thầy, khi họ rời đi nơi khác thì họ nhận thấy những lời dạy của Thầy rất cần thiết, họ không hiểu vì sao khi ở gần Thầy, họ không khởi được tâm cung kính. Trong câu hỏi của người này đã bao hàm cả câu trả lời. Phật Bồ Tát, các bậc tu hành, những tấm gương đức hạnh là tấm gương tốt nhất để giúp chúng ta phản tỉnh.

Nhiều người nói rằng, họ bạc phước, họ ở vùng sâu, vùng xa nên không có những tấm gương, xung quanh chúng ta luôn có tấm gương để chúng ta noi theo, chúng ta chỉ cần y theo lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền là được. Chúng ta không cần phải thân cận một vị Thầy, một người có đức hạnh thì mới có thành tựu. Có người hỏi Hòa Thượng: “*Con phải làm gì để đủ tiêu chuẩn đi theo Ngài?*”. Hòa Thượng trả lời một cách thẳng thắn: “*Người đi theo tôi không*

có thành tựu mà phần nhiều họ thành La sát. Người làm theo tôi mới có thành tựu”. Khi Hòa Thượng đi ra ngoài, nhiều người muốn đến gần Hòa Thượng nên những người đi theo Ngài phải ngăn cản họ, dần dần những người đi theo Hòa Thượng trở nên giống với La sát.

Tôi đã nhiều lần có cơ hội đến bên cạnh Hòa Thượng nhưng tôi không cưỡng cầu. Một lần khi ở Singapore, tôi có cơ hội quỳ dưới chân Ngài nhưng tôi nhường cho người khác. Một lần khác ở Anh, thị giả của Hòa Thượng nói tôi có thể đến gặp Ngài nhưng hôm đó tôi đã hứa với Phật tử ở chùa Linh Sơn là đến chia sẻ Pháp với họ. Tôi nhờ vị thị giả đổi sang ngày khác nhưng không được. Nhiều lần, mọi người cũng mong tôi đến Đài Loan để gặp Hòa Thượng nhưng tôi cảm thấy không cần thiết vì hằng ngày tôi học tập, cố gắng làm theo lời Hòa Thượng mà làm vẫn chưa giống, nếu được đến trước mặt Ngài có thể tôi sẽ tặng thêm “*cái ta*”, “*cái của ta*”.

Chúng ta là người học Phật, học tập Văn hóa truyền thống, mỗi cử chỉ, hành vi, khởi tâm động niệm của chúng ta phải toát ra được hình tượng của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Nhiều người tu hành chỉ chạy theo hình thức bên ngoài. Trong lần ra Hà Nội này, tôi viết rất nhiều chữ “*quân tử*”, sắp tới tôi sẽ tặng chữ này cho mọi người. Ban đầu, chúng ta hãy tập làm người quân tử. Hòa Thượng nói: “***Quân tử là người thấy lợi không màng, thấy khó dần thân***”. Chúng ta chưa làm được người quân tử thì chúng ta không thể làm được Phật Bồ Tát. Tôi nghe theo lời dạy của Hòa Thượng và cố gắng làm theo lời của Ngài, những người đi theo tôi đều nhìn thấy điều đó!

Mỗi chúng ta là hình tượng của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát. Tại sao chúng ta là hình tượng của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát mà mọi người không muốn gần gũi chúng ta? Vì chúng ta là hình tượng giả. Nếu chúng ta chân thật học Phật, chân thật học giáo huấn Thánh Hiền thì hình tượng của chúng ta sẽ khiến Phật pháp được xiển dương, Thánh giáo được lưu truyền. Người ta nhìn vào hình tượng của chúng ta sẽ nói: “*Người đó là người học Phật, học đạo đức Thánh Hiền*”, “*gia đình người đó là gia đình học Phật, học đạo đức Thánh Hiền*”.

Chúng ta muốn Phật pháp, giáo huấn Thánh Hiền được phát dương quang đại thì chúng ta không thể chỉ làm trên hình thức. Khi tôi đi trên một con đường đèo, tôi nhìn thấy mọi người tranh nhau xây dựng những bức tượng Phật, tượng

Chúa để nhiều người có thể nhìn thấy, điều này là sai với lời giáo huấn của Phật Bồ Tát. Chúng ta làm ra biểu pháp của người niệm Phật, chân thật có thể mang lại lợi ích cho cộng đồng, xã hội, chúng sanh thì mọi người sẽ học theo chúng ta. “*Biểu pháp*” phải là chính chúng ta làm ra.

Trong hệ thống có nhiều cô giáo theo đạo Thiên chúa giáo, thậm chí các cô theo đạo Thiên chúa vẫn có thể làm hiệu trưởng các trường. Chúng ta là người học Phật thì phải mang sự từ bi của Phật vào trong công việc, trong cách đối nhân xử thế. Chúng ta khởi tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi để làm việc thì chúng ta mới có thể phát dương quang đại sự từ bi của Phật, sự từ bi của Phật mới thật sự có sức sống. Những bức tượng Phật bằng xi-măng, composite không thể đem sự từ bi đến với chúng sanh. Sự từ bi của Phật phải được thể hiện từ những người học Phật. Tôi nói với các cô là tín đồ Thiên Chúa rằng, Chúa là thần ái thế nhân, chúng ta phải đem tình yêu của chúa vào trong công việc, vào trong đối nhân xử thế tiếp vật thì tình yêu của chúa mới có thể lan rộng, mới có sức sống. Tôi chưa từng bảo một người nào phải từ bỏ một tôn giáo để theo đạo Phật. Các tôn giáo là chánh giáo, được quốc gia công nhận đều cần được tán thán, ủng hộ.

Hình tượng Phật được gọi là đức tướng, Phật có 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp. Trên Kinh Phật nói, lý do Ngài A-nan xuất gia là vì Ngài muốn có được thân tướng đẹp, trang nghiêm như Phật nên đã xuất gia. Hình tượng của một người học Phật vô cùng quan trọng! Nếu tất cả tín đồ nhà Phật đều làm theo lời dạy, làm theo chuẩn mực của Phật Bồ Tát thì nhân gian này sẽ vô cùng tốt đẹp! Nhiều người cảm thấy nghi ngại đối với người học Phật, đây là do người học Phật không làm ra được tấm gương.

Chúng ta không cần xây dựng nhiều tượng Phật, dán nhiều câu Phật hiệu ở khắp nơi, việc này có thể khiến người khác cảm thấy phiền não. Khi tôi làm việc ở Sơn Tây, tôi không niệm Phật nhưng khi nhìn thấy tôi mọi người đều chào tôi bằng câu “***A Di Đà Phật***”. Tôi không nói với ai rằng tôi ăn chay nhưng gần như ai cũng biết, khi chúng tôi đi dự các buổi họp mặt với người trong vùng, mọi người đều biết chúng tôi ăn xanh. Đây là chúng ta đã làm ra tấm gương, làm ra biểu pháp cho mọi người. Hình tượng của Phật Bồ Tát nhắc chúng ta phải quán sát lại hình tượng của chính mình. Chúng ta là đệ tử của Phật, là hình tượng sống, là người đại diện của Phật nên chúng ta phải hòa mình trong cuộc đời hiện thực.

Chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật phải khiến mọi người cảm thấy giống như đang gần với Phật, gần với Bồ Tát, gần với Thánh Hiền hay ít nhất cũng là gần với một bậc quân tử.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nhìn thấy tượng Phật là nhìn thấy một biểu pháp hoàn hảo nhất, trong đó có 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp. Điều quan trọng là chúng ta phải nhìn thấy đây là nghiệp nhân quả báo”**. Phật đã trải qua vô lượng kiếp tu hành để có được có 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp, chúng ta phải tu nhân thì mới có quả. Hằng ngày, chúng ta không thích tu nhân nhưng thích hưởng quả.

Người xưa nói: *“Người là trượng phu ta không là trượng phu sao”*. Tất cả những việc người khác làm được thì chúng ta cũng làm được. Các chú đi theo tôi đã có thể tự làm tất cả các bước để gói bánh. Chúng ta không muốn tu nhân mà muốn có quả, khi hưởng hết phước thì sẽ *“lộc tận nhân vong”*. Chúng ta hưởng hết phước thì mạng cũng không còn. Tôi nhớ lời dạy của Hòa Thượng nên tôi luôn nỗ lực trên mọi phương diện. Ngày đầu tiên khi tôi gói bánh, tôi mở video trên Youtube để xem hướng dẫn, tôi xem nhiều video để rút ra cách làm của mình nên chiếc bánh tôi làm ra rất đặc biệt. Ngài Lục Tổ Huệ Năng dạy chúng ta: *“Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp”*. Chúng ta từ chưa biết đến biết cách làm là do tự tánh của chúng ta hiển lộ.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn có được đức tướng như Phật thì phải tu nhân”**. Chúng ta muốn sinh về cõi trời thì phải tu *“Mười Thiện”* đạt phải từ trung phẩm trở lên, nghĩa là phải làm được hơn 60%, ngoài ra, phải tu *“Tứ vô lượng tâm”* là tâm từ, bi, hỷ, xả. Chúng sanh ở thế giới Tây Phương Cực Lạc đều là Bồ Tát Bất Thoái Chuyển, nên tiêu chuẩn để về được thế giới Tây Phương Cực Lạc không thể thấp hơn tiêu chuẩn của Tiên nhân. Nhiều người cho rằng chỉ cần niệm Phật là vãng sanh, điều quan trọng là chúng ta dùng tâm gì để niệm Phật thì mới có thể vãng sanh. Chúng ta niệm Phật như nhai trầu thì không thể vãng sanh. Tổ Sư Tịnh Độ đã nói: **“Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau đớn rất hòng chỉ uổng công”**.

Ngày trước, tôi nhìn thấy một cụ bà đang niệm Phật, cụ lần chuỗi hạt rất nhanh, sau đó, tôi giữ sâu chuỗi lại và nói cụ niệm Phật cho tôi xem nhưng cụ không niệm được nhanh như vậy. Đây là cụ lần chuỗi hạt theo quán tính, tâm không niệm Phật mà vẫn miên man theo vọng tưởng.

Hòa Thượng giảng nhiều lần: ***“Chữ niệm” ở trên là bộ kim, kim là hiện tại, ngay tức thì. Ở dưới là bộ tâm, ngay tâm hiện tại phải có Phật***. Chúng ta niệm Phật thì phải nghĩ đến Phật, phải có tâm của Phật, nguyện của Phật, hạnh của Phật. Chúng ta niệm Phật mà tâm chúng ta tham lam, bòn xén, đồ kỵ, ***“danh vọng lợi dưỡng”*** thì càng niệm càng phiền não.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta tu học tốt, làm ra được hình tượng của người học Phật thì trong vô hình chung Phật pháp đã được xiển dương”***. Người học Phật đến nơi đâu thì nơi đó chân thật có lợi ích, mọi người đều cảm thấy an ổn, không phải có tâm phòng bị thì Phật pháp sẽ được lan tỏa ngày càng rộng lớn. Người xưa nói: ***“Hương của các loài hoa không thể bay ngược gió, hương của người đức hạnh ngược gió bay muôn phương”***. Tấm gương của người đức hạnh sẽ bay khắp muôn phương, chúng ta không cần phải tranh giành tín đồ, tranh dành ảnh hưởng với các pháp môn khác.

Tôi luôn nhớ lời Hòa Thượng dạy: ***“Điều quan trọng nhất là bạn có tâm độ chúng sanh hay không! Nếu bạn có tâm độ chúng sanh thì bạn phải hoàn thiện chính mình để có năng lực độ sanh, khi bạn có năng lực độ sanh thì Phật Bồ Tát sẽ đến mời bạn”***. Ngày trước, tôi cũng luôn nghĩ mình phải làm việc gì đó để lợi ích cho mọi người, tôi cố gắng hoàn thiện mình, nỗ lực làm công việc dịch thuật. Tự nhiên, một hôm có một người đến mời tôi đi chia sẻ, tôi không hiểu tại sao họ biết tôi. Từ đó, tôi bôn ba đi khắp nơi.

Tất cả hình tượng của Phật Bồ Tát, các nghi thức trong nhà Phật đều là biểu pháp cho chúng ta. Hằng ngày, chúng ta cúng hoa quả trên bàn thờ Phật, không phải để Phật ăn mà là biểu pháp nhắc nhở chúng ta về nhân quả. Nhân tốt thì nhất định có quả tốt, nhân xấu thì không thể tránh được quả xấu. Hòa Thượng nói: ***“Bạn cúng Phật mà bạn mong được phước vậy thì bạn giống mấy người đi hỏi lộ, nịnh bợ”***. Phật là bậc vô duyên đại từ, lòng từ không có nguyên nhân, không có lý do, không có điều kiện. Nếu Phật A Di Đà có thể biến thế giới Ta Bà thành thế giới Tây Phương Cực Lạc thì Ngài sẽ làm ngay. Mỗi chúng ta đều đang tùy thuận theo tập khí, người nghiện bia rượu, hút thuốc thì đến giờ mà không có sẽ không thể chịu được; chúng ta là người niệm Phật nhưng khi Phật đến đón thì chúng ta cũng không muốn đi vì còn lo lắng về tài sản, con cái...

Hòa Thượng nói: “**Phật tượng là biểu pháp vô cùng quan trọng nên chúng ta phải nhớ vì sao Phật có được 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp. Tướng hảo đều là quả báo. Chúng ta muốn quả báo tốt này thì phải biết tu nhân. Phật dạy chúng ta tu thiện nhân gì thì sẽ được quả báo như thế đó. Chúng ta cúng dường tượng Phật Bồ Tát phải chú ý đến điểm này!**”. Nhiều người bài trí Phật điện, mua tượng Phật rất đắt tiền, điều này không cần thiết, số tiền đó chúng ta có thể cứu giúp được rất nhiều chúng sanh khổ nạn. Chúng ta dùng nhiều tiền bài trí điện Phật, xây dựng tượng lớn thì chúng ta sẽ dính vào “*cái ta*”, “*cái của ta*”, việc này sẽ chướng ngại chính mình.

Hòa Thượng thường nói: “*Tượng Phật của tôi mang theo chưa đến một đồng*”. Đi đến đâu Hòa Thượng cũng chỉ mang theo một tấm lụa có hình ảnh tượng Phật. Nơi tôi đang ngồi, phía sau phông hình Phật là chiếc bảng dùng để viết chữ, nơi đây có thể vừa là giảng đường, vừa có thể là học đường. Trên bảng tôi đang viết câu: “**Nhất niệm bất sanh tất vị thành**”. Chúng ta làm mọi sự, mọi việc mà không khởi ý niệm thì chúng ta sẽ có thành tựu. Hay như Hòa Thượng nói: “**Viết tốt cần làm, nên làm, không công, không đức**”. Nếu chúng ta làm mà có ý niệm thì chúng ta chỉ có phước báu, không có công đức. Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta đề khởi tâm của Phật, nguyện của Phật, hạnh của Phật. Chúng ta lễ Phật mà không thể hiện được tâm của Phật, nguyện của Phật, hạnh của Phật thì chúng ta không thể cảm hóa, nhiếp phục được chúng sanh. Chúng ta có thể nhiếp phục chúng sanh bằng cách khiến chúng sanh cảm phục bởi những việc làm của mình.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!